

## Strănută păpădia

MarianP

---

Strănută păpădia

Tresar când ațipesc și mă-nfirip din vise,  
Zâmbind în ritm de ceață, cu memorii  
Prin cetini presărate,-n crâng de tise  
Când înspre zi, ne legăna scrânciobul florii.

Strângeam noi amândoi în palma Lunii  
Petalele albastre, cu frunziș de stele,  
Și-n înflorit de crizanteme și petunii  
Eu, un horticultor cu soarele-n nuiete,

Îți așezam pe după gât trufașul zbor  
Al turmelor de amorași înmiresmați,  
Și strănutați de păpădii cu glas de dor  
În vara câmpului cu cei trei frați pătați.

Horticultor și grădinar, pliveam din tei  
Botanica din ochii tăi pantagruelici,  
Și-ți desenam în asfințit cu porumbei  
Regina nopții cu alai floral de clerici,

Ce scuturau din cerul sprijinit de ramuri  
Îngeri stropiți cu Rai de umbra selenară  
Pe care ți-i doreai vitraliați în geamuri,  
Să țeasă-n tâmpla nopții florile de vară.

E preafrumoasă răscolirea de zefir  
Chiar de strănută păpădii de guturai  
Și umbreluțele timide îmi zâmbesc în fir,  
Poftindu-mă să te răpesc ca din Serai.

Marian Puscasiu